

זהר הקדוש עם ביאור הכתר והכבוד

פרשת נח + נתינת היונה את העטרה בראש המשיח

לעיל סיימו הרוחות לתאר בפני רבי שמעון פתיחת וסגירת פתח המגדל שבו ספר התורה, וכעת מבאר עוד שבפתח ההוא יש עטרה מפז שמאירה במלך המשיח כשעולה לקרוא במגדל.

ומתמן תפוק ההיא יונה - ומשמ תצא אותה יונה דְשִׁדֵּר **נח בימי טופנא** - ששלח נח בימי המבול, **דכתיב** - שכתוב (בראשית ח ח) **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה** וכתוב **הַיּוֹנָה** בה' הידועה

משמע **ההיא דאשתמודעא** - היונה ההיא הנודעת **ולא מלילו בה קדמאי** - ולא דברו בה הראשונים, **ולא ידעו מה היא** - ולא ידעו מה היא, **אלא מהכא נפקת ועבדת שליחותא** - אלא מכאן יצאה ועשתה שליחותה.

ובשעתא דכתיב - ובשעה שכתוב (בראשית ח יב)

וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, לֹא יָדַע בַּר נֹשׁ לְאֵן אֲזֹלַת - לא ידע אדם לאן הלכה, **והיא תבת לאתרה** - והיא חזרה למקומה, **ואתגניזת בפתחא דא** - ונגנזה בפתח זה. **ואיהי תטול עטרה בפומהא** - והיא תיקח עטרה בפיה, כלומר שזו היונה תחטוף העטרה מידי הנשרים, **ותשוי על רישיה דמלכא משיחא** - ותשימו על ראשו של מלך המשיח, **מטי ולא מטי** - מגיע ולא מגיע, פירוש שזאת העטרה אינה דבוקה על ראשו ממש אלא היא מגיעה ולא מגיעה, כיון שיש אויר בין ראשו לעטרה, **וכדין כתיב** - ואז כתוב (תהלים כא ד)

וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, לֹא יָדַע בַּר נֹשׁ לְאֵן אֲזֹלַת, **והיא תבת לאתרה** **ואתגניזת בפתחא דא**, **ואיהי תטול עטרה בפומהא**, **ותשוי על רישיה דמלכא משיחא מטי ולא מטי**, **וכדין כתיב**, (תהלים כא ד) **ותשית לראשו עטרת פז'**

לאחר שביארו שישנם שני נשרים העמודים לשני צידי העטרה, והנחת העטרה על ידי היונה. ממשיכים לבאר שבגמור קריאת התורה, מחזירה היונה את העטרה לנשרים.

וכיון דיקרי מלכא משיחא בספר תורה - וכיון שיקרא מלך המשיח בספר התורה ויסיים לקרוא בה, באותו העת **ויקומו שני נשרים**, **דא מפאן ודא מפאן** - זה מכאן וזה מכאן, דהיינו זה מצד אחד של העטרה וזה מהצד האחר שלה, **ויונה מאיף** - והיונה מנמיכה עצמה ויורדת **ומלכא משיחא נחית**

בהתוא פתחא דאמצעיתא, **אית עטרה דפו עלאה ויקרא גניזא**, **דלא אתחזי השתא**, **גליפא ומחקקא בכל זיני אבני יקר**, **ומינא למהוי על רישא דמלכא משיחא.**

כד סליק בהתוא מגדל, **ותרין נשרין דא מספרא דא**, **ודא מספרא דא**, **נטלי ליה פדייהו.**

כד סליק מלכא משיחא, **מתתקנין נשרין ונטלי עטרא דא**, **בשעתא דישרי למקרי**, **יתפתח פתחא אחרא**, **ומתמן תפוק ההיא יונה**, **דשדר נח בימי טופנא דכתיב**, (בראשית ח ח) **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**, **ההיא דאשתמודעא** **ולא מלילו בה קדמאי**, **ולא ידעו מה היא**, **אלא מהכא נפקת ועבדת שליחותא.**

ובשעתא דכתיב (שם פסוק יב) **וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד,** לֹא יָדַע בַּר נֹשׁ לְאֵן אֲזֹלַת, **והיא תבת לאתרה** **ואתגניזת בפתחא דא**, **ואיהי תטול עטרה בפומהא**, **ותשוי על רישיה דמלכא משיחא מטי ולא מטי**, **וכדין כתיב**, (תהלים כא ד) **ותשית לראשו עטרת פז'.**

וכיון דיקרי מלכא משיחא בספר תורה, **יקומו שני נשרין דא מפאן ודא מפאן**, **ויונה מאיף**, **ומלכא משיחא נחית**

כאשר עולה מלך המשיח במגדל לקרוא בתורה **מתתקנין נשרין ונטלי עטרא דא** מתקנים עצמם הנשרים ולוקחים עטרה זו. **בשעתא דישרי למקרי בשעה שיתחיל המשיח לקרוא**, **יתפתח פתח אחר**,

בהוא פתחא דאמצעיתא - באותו הפתח באמצע, **אית עטרה דפו עלאה ויקרא** - ישנה עטרה של פז, עליונה ויקרה **וגניזא דלא אתחזי השתא** - גנוזה שאינה נראית עתה, **גליפא ומחקקא בכל זיני אבני יקר** - גלופה וחקוקה בכל מיני אבנים יקרות **וזמינא למהוי על רישא דמלכא משיחא** - ומזומנת להיות על ראשו של מלך המשיח בעת שעולה לקרוא בתורה.

הרי שתוך פתח המגדל נמצאת עטרה מפז ומזומנת למלך המשיח כשעולה לקרוא בתורה. ועתה מבארים הרוחות סדר הנחת העטרה על ראש המשיח. תחילה נוטלים הנשרים מפתח המגדל את העטרה של פז.

כד סליק בהתוא מגדל - כאשר עולה באותו המגדל, כלומר שזו העטרה היא שם מזומנת כדי ליתן על ראש מלך המשיח, כאשר עולה במגדל כדי לקרות בספר התורה המונח שם **ותרין נשרין דא מספרא דא ודא מספרא דא** - ושני נשרים זה מצד זה וזה מצד זה של העטרה **נטלי ליה בידייהו** - נוטלים אותה בידיהם דהיינו שמוציאים את העטרה מהפתח האמצעי כדי להניחה על ראשו של מלך המשיח.

וממשיכים הרוחות, שלאחר לקיחת הנשרים מפתח המגדל את העטרה, יוצאת יונה וחוטפת העטרה מידיהם ומניחה על ראשו של המשיח.

כד סליק מלכא משיחא - כאשר עולה מלך המשיח במגדל לקרוא בתורה **מתתקנין נשרין ונטלי עטרא דא** מתקנים עצמם הנשרים ולוקחים עטרה זו. **בשעתא דישרי למקרי בשעה שיתחיל המשיח לקרוא**, **יתפתח פתח אחר**,

זאת עשתה ליקרא דיליה - לכבודו שלו, ובמה היא חטפה את העטרה, בפיה' - בפה שלה דקיימא על רישיה - שיעמוד על ראשו. ומקבלא יקר מהאי יונה - ומקבל המשיח יקר מזו היונה, כשראשו מעוטר בעטרה זו.

לאחר שביארו שטרפת היונה רמזה על חטיפת העטרה, מקשים עוד מדוע נאמר 'טרף' בלשון זכר, ולא טרפה בלשון נקבה, הרי יונה לשון נקבה היא.

והאי דכתיב 'טרף' ולא טרפה - וזה שכתב טרף בלשון זכר ולא טרפה בלשון נקבה שהרי יונה היא לשון נקבה, אלא רוצה לומר שפדכורא דא דעביד חילא ונצח - כזכר זה שעושה מלחמות ומנצח ולא כנקבה חלשת כוח, כך גם היונה עשתה מעשה זכר וטרפה וחטפה העטרה וניצחה. על כן נאמר 'טרף' בלשון זכר. במתיבתא דרקייעא יונה דכר הוא - בישיבה של מעלה אמרו שיונה זו זכר הוא, ומגו דאקרי יונה פתיב פנוקבא וכתיב פדכורא - מתוך שנקרא יונה נכתב כנקבה ונכתב כזכר, דהיינו שמילת יונה היא לשון נקבה לכן נכתב בתורה לפעמים בלשון נקבה, ומשום שהיונה ההוא זכר, לכן בזמנא דמקבלא יקר (חסר) דא - בזמן שמקבל המשיח כבוד מזה היונה שנותן לו את העטרה נכתב בלשון זכר 'טרף'.

עתה שבים הרוחות ומשבחים את אור המאיר מהמגדל הנתבאר לעיל, שבו עומד המשיח וקורא בתורה.

מגדל דא - מגדל זה, כלומר מגדל זה שהוא בחינת הכיסא למשיח כאשר קורא בתורה פד תב לאתריה - כאשר שב למקומו נהיר פנהירו דעינא דשמשא - מאיר כאור של עין השמש, דכתיב - שכתוב בכיסאו של מלך המשיח (תהלים פט לז) 'כסאו כשמש נגדי' ואף דכרסייא אחרא ליהוי ליה - ואף שכיסא אחר יהיה לו, בנסין ואתין רברבין - במינים שונים ואותות גדולות, מכל מקום כיסא זה יותר מאיר מהם מפני שאורו כאור השמש.

ועטרה על רישיה - ומלך המשיח יורד ועטרה על ראשו, כלומר שאין היונה מניחה את העטרה מפיה כלל אף בעת שחובשה מלך המשיח על ראשו, ולכן בעת שיורד מלך המשיח במדרגות המגדל כשהעטרה לראשו יורדת עימו היונה כשהעטרה בפיה עד שמגיע מלך המשיח לדגא בתראה -

למדרגה התחתונה שבמגדל, ותרין נשרין פרחין לעילא על רישיה - ושני נשרים פורחים למעלה על ראשו, ויונה תבאת ועטרה בפומה - והיונה חוזרת והעטרה בפיה ועולה למעלה יחד עמה ונותנת חזרה את העטרה לשני הנשרים ויקבלון לה אליו תרין נשרין - ויקבלו אותה אלו שני הנשרים ומחזירים את העטרה חזרה למקומה.

לאחר שסיימו את כל סדר נתינת העטרה בראש המשיח והחזרת העטרה למגדל על ידי היונה, מבארים שזהו סוד כוונת הפסוק 'ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה'.

דוד מלכא זית רענן אקרי - דוד המלך זית רענן נקרא קמיה קודשא בריה הוא לפני הקדוש ברוך הוא, דכתיב שכתוב בו (תהלים נב י) 'ואני פזית רענן בבית' וגו', 'עלה זית' דא מלכא משיחא בריה דדוד - 'עלה זית' זה מלך המשיח בנו של דוד. ודא איהו דרמיז יונה דא ביומי דנח - וזה הוא שרמזה יונה זו בימיו של נח, דכתיב - שכתוב (בראשית ח יא) 'והנה עלה זית טרף בפיה' ההוא עלה זית - אותו עלה זית, הוא מלך המשיח.

המתבאר עד כאן ש'עלה זית טרף בפיה' היינו שהיונה רמזה בטריפת העלה זית בפיה, על דוד המלך ומשיח בן דוד. ועתה מקשים, שלכאורה ממשמעות הפסוק משמע שהיונה טרפה את דוד המלך ומשיח ויש להבין מה כוונת הדברים.

ומקשים הרוחות לרבי שמעון שלכאורה ממשמעות הפסוק משמע, שחטפה היונה את המשיח עצמו הנקרא עלה זית ומה הכוונה בזאת. והיישוב לזה שאין הכוונה שחטפה את משיח אלא שטרף וחסף את העטרה מידי הנשרים, וכך כוונת הפסוק 'והנה טרף' והנה חטפה את העטרה, בשביל 'עלה זית' היינו המשיח הנקרא עלה זית, וכל

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

וזהו הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד"

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

